

«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»

Ректори Муассисаи давлатии таълимии
«Донишгоҳи давлатии Хуҷанд ба номи
академик Бобочон Ғафуров»

профессор Қўразода Қ.Ҳ.

май 2021

ТАҚРИЗИ

муассисаи тақриздиханда ба диссертатсияи Қутбиддинов Абдулмумин Ҳошимович дар мавзӯи “Хусусиятҳои мундариҷавию жанрии публицистикаи бадеии матбуоти маҳаллии Тоҷикистон (дар мисоли нашрияҳои “Шаҳриёр” ва “Набзи Файзобод”)” барои дарёфти унвони илмии доктори илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.10 – Рӯзноманигорӣ – Душанбе - 2021

Публицистикаи бадеии матбуоти маҳаллӣ тамоми мавзӯоти иҷтимоиву сиёсиро фаро гирифта, дар ҷараёни мураккаби ҳалли вазифаву муаммоҳои муҳими замон муваффақ мебошад. Вай ҳамчун воситаи натиҷабархши барқарор намудани робитаи байни омма ва давлат дар давраҳои гуногун дар пешрафти ҳаёти маънавию фарҳангии ҷомеа ва таҳкими худшиносии миллӣ мусоидат кардааст. Матбуоти маҳаллӣ дар қолаби публицистиву бадеии эҷод бо воқеиятписандии амиқ дар ҳама давраҳо таърихномаи маҳалро ба вучуд овардааст.

Омӯзиши публицистикаи бадеии матбуоти маҳаллӣ дар бораи аввалин падидаҳои эҷоди публицистӣ, фаъолияти адибони ҷавони маҳаллӣ, нақши даъватсозиву муътақидсозии эҷоди онҳо, фазои иттилоотӣ ва муҳити маънавию иҷтимоии маҳал ва пойдевори ташаккули публицистикаи матбуотии кишвар аз лиҳози мундариҷаву мавзӯӣ, қолабҳои жанрӣ ва дигар аносири хунари маводи арзишманду

маълумоти возеҳ медиҳад. Аз ин нуктаи назар, диссертатсияи Қутбиддинов Абдулмумин Ҳошимович дар мавзӯи “Хусусиятҳои мундариҷавию жанрии публицистикаи бадеии матбуоти маҳаллии Тоҷикистон (дар мисоли нашрияҳои “Шаҳриёр” ва “Набзи Файзобод”) мубрам ва арзишманд маҳсуб меёбад. Зеро омилҳои мавриди зикр нақши назаррас доштани матбуоти маҳаллиро дар пешрафти маърифату ҷаҳонбинии омма, тарбияи маънавияу худшиносии миллӣ ва ҷанбаҳои ватандӯстиву бунёдкорӣ собит менамояд.

Навгониҳои таҳқиқро муаллиф бо он асоснок кардааст, ки дар диссертатсия бори нахуст ҷараёни таърихи инкишоф ва публицистикаи бадеии нашрияҳои “Шаҳриёр” ва “Набзи Файзобод” ба таври комплексӣ ва дар алоқамандӣ бо якдигар ба таҳқиқ гирифта мешавад. Муайян намудани таъиноту моҳияти матбуоти маҳаллӣ ва таҳқиқи омилҳои таърихии инкишофи нашрияҳои алоҳидаи ноҳиявӣ дар самти пажӯҳишҳои таърихии матбуоти тоҷик иқдоми аввалин мебошад. Маълум намудани хосияту сифати мавод, дараҷаи касбияту ҷаҳонбинии муаллифон, руҳияи адабии навиштаҳо, фарогирии оҳанги замон, қолабҳои устувори тағйирёбандаи жанрҳои публицистиву бадеӣ ва мазмуни муҳтавои матолиби публицистии саҳифаҳои матбуоти маҳаллии кишвар бори аввал омӯхта мешавад.

Мавод ва натиҷаи таҳқиқро ҳангоми таълифи китобҳои таърихи матбуоти тоҷик ба вежа таъриху таъиноту моҳияти матбуоти маҳаллӣ, хусусияти сабкиву услубӣ ва жанрии публицистикаи матбуотӣ метавон истифода кард. Кори илмии Ҷавҳуззикр ҳангоми таълими фанҳои “Асосҳои фаъолияти журналистӣ”, “Назариҳои публицистика”, курсу семинарҳои махсус, дарсҳои интихобӣ дар факултету шӯъбаҳои журналистикаи муассисаҳои олии касбии ҷумҳурӣ метавонанд мавриди таълим қарор ёбанд.

Диссертатсияи мазкур, ки така ба сарчашмаҳои муътамади назариявӣ ва илмӣ таҳия гардидааст, фазои илми журналистикаи тоҷикро нисбатан пурра мекунад. Бахусус, муҳтавои онро дар коркарди назарии жанрҳои бадеӣ-публистистӣ, журналистикаи сиёсӣ, омӯзиши қонунмандӣ ва таркиби жанрӣ метавон истифода кард. Нуктаҳои асосӣ ва меҳварии ба ҳимоя пешниҳодшаванда дар даҳ банд корбаст шудааст, ки бозгӯкунандаи мақсад ва вазифаҳои рисола ба ҳисоб меравад.

Диссертатсия аз муқаддима, чаҳор бобу ёздаҳ фасл, хулоса ва феҳристи адабиёту сарчашмаҳо иборат аст.

Дар муқаддима муҳиммияти мавзӯ, дараҷаи омӯзиш, мақсад ва вазифаҳои таҳқиқ, методология ва методи таҳқиқ, манбаъҳои таҳқиқ, предмети таҳқиқ, навгонии таҳқиқ, аҳамияти назарии таҳқиқ, арзиши амалии таҳқиқ, хронологияи таҳқиқ, нуктаҳои асосие, ки ба ҳимоя пешниҳод карда мешаванд, саҳми фардии муаллиф, сохт ва ҳаҷми диссертатсия дар асоси талаботи рисолаи илмӣ дуруст оварда, шарҳу эзоҳ дода шудаанд.

Боби якуми диссертатсия – “Баъзе ҷанбаҳои назарии шинохти матбуоти маҳаллӣ ҳамчун типӣ хоси матбуоти даврӣ” – аз чор фасл иборат мебошад.

Дар фасли якуми боби аввал – “Аносири умумӣ ва хосаи нашрияҳои маҳаллӣ” – доир ба нақши матбуот дар ҳаёти иҷтимоӣ, ҷойгоҳи матбуоти маҳаллӣ дар низоми матбуоти даврӣ ва таъйиноту моҳияти матбуоти маҳаллӣ сухан рафтааст.

Дар фасли дуюми боби якум, ки “Ҷанбаҳои таърихии матбуоти маҳаллии Тоҷикистон” унвон дорад, диссертант баъзе масъалаҳои таърихии матбуоти маҳаллии кишварро баррасӣ намудааст. Ба таъкиди муҳаққиқ дар ин самт заминаҳои пайдоиши матбуоти маҳаллии тоҷик нашру паҳн гаштани рӯзномаҳои девориро муайян

намудааст. Диссертант кӯшиш ба харч додааст, ки така ба андешаи олимони соҳа мавзӯро матраҳ намояд.

Дар фасли сеюми боби аввал диссертатсия “Таърихи мухтасари нашрияи “Шаҳриёр” диссертант доир ба таърихи рӯзномаи ноҳиявии “Шаҳриёр”-и шаҳри Ваҳдат суҳан рондааст.

Дар фасли чоруми боби якум “Нашрияи “Набзи Файзобод” ва марҳилаи ташаккули он” баъзе марҳилаҳои таърихии нашрияи ноҳияи Файзобод ба силки тадқиқ кашида шудааст.

Боби дууми диссертатсия “Таҳлили мавзӯоти асосии матбуоти маҳаллӣ” аз се фасл иборат буда, доир ба таркиби мавзӯи нашрияҳо таваққуф шудааст. Аз фасли аввали ин боб – “Нақши идеологӣ ва уфуқҳои мавзӯҳои иҷтимоиву сиёсӣ” маълум мегардад, ки нишондодҳои муассис ва ҷаҳонбинии бевоситаи муҳбири рӯзнома самти мавзӯи идеологӣ ва сиёсии рӯзномаҳоро шакл бахшидааст. Дар ин фасл муаллиф таъкид менамояд, ки дар ин раванд матбуоти маҳаллӣ бо умумияти характери ҳизбӣ доштани фаъолияти журналистӣ амал намуда, воқеияти ҳаёти иҷтимоиро дар партави идеалҳои ҳизбӣ инъикос мекунад. Муаллиф дар ин боб ба натиҷае расидааст, ки уфуқҳои мавзӯӣ дар фаро гирифтани масъалаҳои иҷтимоиву сиёсӣ дар давоми фаъолияти нашрияҳои мавриди таҳқиқ домани васеъ дорад. Дар фасли дувуми боби мазкур “Доираи мавзӯоти фарҳангиву худшиносии миллӣ” диссертант таъкид менамояд, ки масъалаҳои фарҳангиву маънавӣ ва худшиносии миллӣ дар ҳама давраҳо аз саҳифаҳои матбуоти маҳаллӣ канор намондаанд. Дар асоси маводи фаровон диссертант ба хулоса меояд, ки мазмуну табиати фарҳангиву маънавии рӯзномаҳои мазкур давра ба давра такмил ёфта, вобаста ба муҳиту фазо худшиносии миллиро дар дараҷаҳои гуногун фаро мегирад.

Дар фасли сеюми боби дуюм нақши матбуоти маҳаллӣ дар инъикоси созандагиву бунёдкорихои солҳои гуногун сухан рафта, диссертант таъкид менамояд, ки мухбирони маҳаллӣ бо завқу шавқӣ баланд ин равандро дар қолабҳои публитсистӣ инъикос кардаанд. Ба андешаи диссертант дар замони истиқлол мавзӯи бунёдкориву созандагиро дар саҳифаҳои матбуоти маҳаллӣ маҳдудтар гардидааст. Диссертант дар ин фасл таъкид мекунад, ки ҷузъиёти бунёдкорӣ дар ин давра дар мавриди таъмиру азнавсозии роҳҳои дорои аҳамияти байналмиллалӣ ва маҳаллӣ, бунёди нерӯгоҳҳои хурди барқӣ, барқарорсозии фабрикаи парандапарварӣ, сохтмони мактабҳову муассисаҳои тандурустӣ дар саҳифаҳои нашрия инъикос гардида, симои соҳибкорону саховатмандон бештар васф мегарданд.

Боби сеюми диссертатсия “Рангорангии жанрии мантҳои публитсистикаи бадеӣ” ном дошта, аз ду фасл иборат аст. Дар он хусусиятҳои жанрҳои публитсистиву бадеӣ дар саҳифаҳои нашрияҳои “Шаҳриёр” ва “Набзи Файзобод” таҳқиқ гардидааст. Муаллифи диссертатсия бар он назар аст, ки рушду ташаккули матбуот дар инкишофу таҳаввули жанрҳои публитсистӣ-бадеӣ мусоидат кардааст. Диссертант дар ин фасл таъкид менамояд, ки матбуоти маҳаллӣ доираи жанрҳои хосаву мутафовити худро надошта бошад ҳам, аммо тобиши махсуси жанрҳои алоҳида дар нигоҳи маҷмӯи табиату таъиноти матбуоти маҳаллиро дар давраҳои алоҳида нишон медиҳад. Дар саҳифаҳои нашрияҳои маҳаллӣ қолаби ҳама жанрҳои публитсистикаи бадеӣ ба назар расида, дар мутобиқат бо муҳити фазои иттилоотии маҳал мунтазам инкишоф ёфтаанд.

Дар фасли дуюми боби сеюм – “Баъзе хусусиятҳои жанрии назми публитсистӣ” мавқеи шеъри иҷтимоиро дар саҳифаҳои нашрияҳои мазкур нишон медиҳад. Диссертант дар ин фасл таъкид мекунад, масъалаи сохтмон, бунёдкорӣ, мубориза ва садоқату ватандӯстиҳо

меҳвари аслии мавзӯоти назми иҷтимоии муаллифону адибони маҳаллиро ташкил намуда, дар ин самт ба нашр расонидани намунаҳои ашъори иҷтимоии адибони шинохтаи ҷумҳури низ сарфи назар нашудааст.

Боби чоруми диссертатсия “Воқеияти иҷтимоӣ ва аносири ҳунари дар ҳунари публитсистикаи нашрияҳои маҳаллӣ” аз ду фасл иборат буда, фасли аввал “Образ ва образнокӣ дар публитсистикаи матбуоти маҳаллӣ” унвон гирифта, дар фасли ҷавузҷикр масъалаи образ ва образнокӣ дар нашрияҳои “Шаҳриёр” ва “Набзи Файзобод” баррасӣ гардидааст. Дар фасли дуюм “Таносуби воқеа ва тахайюл дар лавҳа ва очеркҳои матбуоти маҳаллӣ” номгузори шудааст. Муаллифи рисола таъкид менамояд, ки дар маҳалҳо кам будани нерӯҳои зеҳнӣ эҷодӣ дар сабуку услуби навиштаҳои матбуоти даврӣ соддагиву хароҷиҳоро ба миён меорад, ки он ба дараҷаи пасти касбияти муаллифон алоқамандӣ дорад.

Дар боби мазкур диссертант ба хулоса меояд, ки муаллифони бомаҳорат дар солҳои гуногун дар тасвири ҳар як қаҳрамони конкретии ҳаёт ҳатман роҳи пурпечуби бадеӣ-публитсистиро корбаст намуда, дар асоси ҳаҳонбинии фалсафии адабӣ ва воқиф будан аз ҳоидаҳои нафосати калом, табу завқи хонандашонро дарк карда тавонистаанд. Ҳамчунин, дар боби зикршудаи диссертатсия дар бораи ду аҳози меҳвариву таркибии лавҳаву очеркҳои нашрияҳои мавриди таҳқиқ таваққуф шудааст. Ба андешаи муаллифи рисола жанрҳои лавҳа ва очерк таҳқиқи воқеият ва тасвири бадеиро ҳамчун ҷузъиёти ҳолибсозӣ дар сатҳи хос бештар аз дигар жанрҳо омезиш додаанд. Дар ин боб муаллиф ба хулоса омадааст, ки муаммои воқеият ва тахайюл дар очерку лавҳаҳо домани васеъ дошта, дар давоми солҳо зина ба зина инкишоф ёфтааст. Очеркнависон бо сатҳи гуногуни

донишу ҷаҳонбинӣ симои воқеӣ, рухдоди замони реали дар тасвирҳои бадеӣ инъикос шудааст.

Дар хулоса муҳимтарин нуктаҳои марбут ба мавзӯ дар ёздаҳ банд зикр шудааст, ки онҳо бардошти муаллифи рисоларо таъкид месозад.

Дар охири рисола феҳристи осори таҳқиқӣ мундариҷа гардидааст, ки муаллиф ҳангоми навиштани рисола ба онҳо таъкид кардааст.

Дар баробари дастовардҳо дар қисми илмӣ чанд норасоӣҳои ҷузъӣ ба назар мерасанд, ки ислоҳи онҳо арзиши қорро афзуда, сатҳи илмӣ рисоларо боло хоҳанд бурд:

1. Ҳарчанд журналистикаи тоҷик дар инъикоси масъалаҳои идеологияи сиёсӣ ва ватандӯстии миллӣ нақши муассир пайдо намуда, маводи фаровон рӯи қор омада бошад ҳам, мавзӯоти идеологияи даврони Истиқлолият дар фасли 1-и боби II ба андозаи зарурӣ ва сатҳи муайян тавзеҳу арзёбӣ нагаштааст ва алҳол ниёз ба баррасии амиқу пурраи илмӣ дорад.

2. Тавзеҳи сабаби сустгардии мавқеи публицистикаи бадеии солҳои 90-уми кишвар берун аз мадди назари диссертант мондааст. Ҳарчанд ба андешаи муҳаққиқон (аз ҷумла Пансеров К.А., Колосов Г. В. ва диг.) солҳои 90-уми пасошӯравӣ дар журналистика дигаргуниҳои ҷиддӣ ба амал омад ва дар ин замина тавачҷуҳ ба жанрҳои публицистикаи бадеӣ суст гардида, журналистика чун ҷойгузини матбуоти шӯравии ҷизбӣ, хусусияти ташвиқиву тарғибии афзалиятҳои касбиро иваз намуд ва тавачҷуҳ бештар ба жанрҳои иттилоотӣ равона гардид.

3. Бештар мешуд, агар диссертант дар боби сеюми рисола ҳангоми баррасии рангорангии жанрии матнҳои публицистикаи бадеӣ, ки яке аз муҳимтарин жанри публицистикаи бадеӣ ба ҳисоб меравад яъне сафарнома ва навъҳои онро дар қиёс бо жанрҳои ҳамгиро, масалан очерку эссе тавзеҳ диҳад.

4. Дар банди 11-и хулосаи кори илмӣ таъкид шудааст, ки “лаҳҷаю шева дар забони матбуоти солҳои 1933-1960 бештар аст ва қатъи назар аз костагиҳои забониву услубӣ офаридаҳо дар худ садоқату самимияти хоси муаллифнро нигоҳ доштаанд”. Дар ин маврид мавқеи диссертант ташреҳ талаб мекунад ва ба назар мерасад, ки истифодаи лаҳҷаву шеvaro дар матбуот ҷонибдорӣ мекунад.

5. Забон ва услуби баёни маводи нашрияҳои мавриди назар дар хулоса арзёбӣ карда нашудааст. Ҳарчанд услуби бадеӣ-публистисистӣ будани онҳо саҳеҳ аст, лекин аз ҷониби диссертант муайян кардани ҷойгоҳи истифодаи ду услуби ВАО: расмӣ-корғузорӣ ва рӯзномавӣ-муқаррарӣ ҷанбаи таҳқиқи забону услуби публистистикаи бадеиро дар нашрияҳои мавриди назар тақвият меод.

Ин камбудихо ҷузъӣ буда, қимати илмии рисоларо паст намекунанд. Диссертант вазифаҳои дар назди худ гузошташударо бомуваффақият иҷро кардааст. Рисолаи илмии мазкур таҳқиқоти мустақилона буда, аҳамияти назариву амалӣ дорад.

Автореферат ва 26 мақолаҳои интишорнамудаи диссертант асоси мундариҷаи диссертатсияро инъикос мекунанд.

Диссертатсияи доктории Қутбиддинов Абдулмумин Ҳошимович дар мавзӯи “Хусусиятҳои мундариҷавию жанрии публистистикаи бадеии матбуоти маҳаллии Тоҷикистон (дар мисоли нашрияҳои “Шаҳриёр” ва “Набзи Файзобод”) таҳқиқоти баанҷомрасида буда, дар сатҳи баланди илмӣ таълиф шудааст.

. Кори илмӣ дорои навғониҳои илмӣ ва аҳамияти назариву амалӣ буда, ба талаботи КОА Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ аст ва муаллифи он барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илми филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.10 – Рӯзноманигорӣ сазовор мебошад.

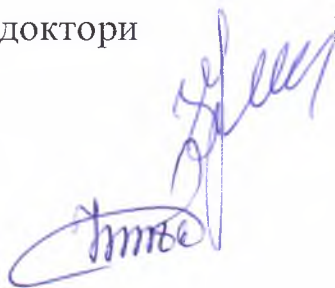
Диссертатсия дар ҷаласаи муштараки кафедраҳои журналистика ва назарияи тарҷума ва адабиёти муосири МДТ “Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобоҷон Ғафуров” дар ҷаласаи №10 аз 11-

уми майи соли 2021, бо иштироки диссертант мавриди муҳокима ва баррасӣ қарор гирифт.

Дар чаласа 27 нафар ширкат варзида, ба тарафдории тақризи мазкур 27 нафар овоз доданд: зид 0, бетараф 0.

Мудири кафедраи адабиёти муосири
тоҷики Муассисаи давлатии таълимии
“Донишгоҳи давлатии Хуҷанд ба номи
академик Бобочон Ғафуров”, доктори
илмҳои филологӣ, профессор:

Ўлмасова Замира
Ҳабибуллоевна

Котиби чаласа,
дотсенти кафедра:

Қосимова Инобат
Тӯхтабоевна

Эксперт,
доктори илмҳои филологӣ, профессор:

Матлубаи
Мирзоюнус

Имзоҳои З. Ҳ. Ўлмасова, И.Т.Қосимова ва
Матлубаи Мирзоюнусро тасдиқ мекунам.

Сардори шӯбаи кадрҳои МДТ

“ДДХ ба номи академик Б. Ғафуров”

Ашрапова З.Н.

Нишонӣ: 735700, ш. Хуҷанд,

Кӯчаи Мавлонбеков 1,

Муассисаи давлатии таълимии

“Донишгоҳи давлатии Хуҷанд ба
номи академик Бобочон Ғафуров”

Тел: (834 22) 6 53 73; (992) 92 735 10 17

e-mail: hgu.mail.ru, www.hgu.tj